

Sygn. akt I C 60/18

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 19 czerwca 2018 roku

Sąd Rejonowy w Środzie Śląskiej Wydział I Cywilny

w składzie: Przewodniczący SSR Bartłomiej Rajca

Protokolant: Mirosława Mękarska

po rozpoznaniu na rozprawie w dniu 05 czerwca 2018 roku w Ś.

sprawy z powództwa Bank (...) SA z/s w W.

przeciwko R. S.

o zapłatę

I. zasądza od pozwanego R. S. na rzecz strony powodowej Bank (...) SA z/s w W. kwotę 48.089,71 zł (czterdzieści osiem tysięcy osiemdziesiąt dziewięć złotych 71/100) wraz z ustawowymi odsetkami za opóźnienie liczonymi od kwoty 44.926,12 zł za okres od dnia 22.09.2017 r. do dnia zapłaty;

II. zasądza od pozwanego na rzecz strony powodowej kwotę 6.022 zł tytułem zwrotu kosztów procesu.

Sygn. akt I C 60/18

UZASADNIENIE

Strona powodowa Bank (...) Spółka Akcyjna z siedzibą w W. wniosła w dniu 22.09.2017 r. do Sądu Rejonowego Lublin-Zachód w Lublinie pozew w elektronicznym postępowaniu upominawczym przeciwko R. S. o zasądzenie od pozwanego na rzecz strony powodowej kwoty 48.089,71 zł wraz z odsetkami ustawowymi liczonymi od kwoty 44.926,12 zł od dnia 22.09.2017 r. do dnia zapłaty oraz kosztami procesu.

W dniu 27.10.2017 r. Sąd Rejonowy Lublin-Zachód w Lublinie wydał w sprawie o sygn. akt VI Nc-e 1839576/17 nakaz zapłaty w elektronicznym postępowaniu upominawczym uwzględniający żądanie pozwu.

W dniu 20.11.2017 r. pozwany wniósł sprzeciw od nakazu zapłaty kwestionując roszczenie odsetkowe i koszty procesu podając jednocześnie, że żądanie strony powodowej jest zawyżone o kwotę ponad 7 tyś. Podał, że bank nie uwzględnił wszystkich dokonanych wpłat na poczet umowy kredytu nr (...) z dnia 19.06.2015 r. oraz nie dołączył do pozwu wyciągu z ksiąg bankowych. Pozwany zadeklarował, że po uzyskaniu tego wyciągu dostarczy je sądowi wraz z dowodami wpłaty w dalszym postępowaniu sądowym.

Postanowieniem z dnia 01.12.2017 r. Sąd Rejonowy Lublin-Zachód w Lublinie wobec skutecznego wniesienia sprzeciwu przekazał sprawę do Sądu Rejonowego w Środzie Śląskiej.

W pismach procesowych z 06 i 08.03.2018 r. strona powodowa podtrzymała powództwo, zaprzeczając jakoby Bank nie uwzględnił wszystkich dokonanych przez pozwanego wpłat. Strona powodowa wniosła nadto o uznanie za spóźnione wszelkich twierdzeń i zarzutów złożonych przez pozwanego w kolejnych pismach procesowych.

Pismem z dnia 16.03.2018 r. tut. Sąd zobowiązał pozwanego do wniesienia w terminie 7 dni pisma przygotowawczego, w którym wskaże, których konkretnie wpłat pozwanego na poczet kredytu nie ujęła strona powodowa i wskaże dowody

na te okoliczności w tym samym terminie, pod rygorem uznania ich za spóźnione. Wezwanie zostało doręczone w dniu 17.03.2018 r. i pozostało bezskuteczne.

W dniu 29.03.2018 r. strona powodowa przedłożyła, na zobowiązanie Przewodniczącego w trybie art. 207 § 3 Kpc, pismo przygotowawcze z dnia 27.03.2018 r. wskazując, iż na dochodzoną w niniejszym postępowaniu kwotę 48.089,71 zł składają się:

-kwota pieniężna w wysokości 44.926,12 zł z tytułu niespłaconego kapitału,

-kwota pieniężna w wysokości 2.475,72 zł z tytułu niepłaconych odsetek umownych naliczonych od dnia powstania zaległości do dnia wymagalności umowy tj. 13.06.2017 r,

-kwota pieniężna w wysokości 687,87 zł z tytułu niespłaconych odsetek za zwłokę, naliczonych od dnia niespłacenia przez kredytobiorcę należności w terminie ustalonym w umowie do dnia 21.09.2017 r. Ponadto strona powodowa podała, że zgodnie z § 13 i § 14 Umowy Bank uprawniony był do pobierania odsetek podwyższonych w wysokości 1,5 krotności rocznej stopy oprocentowania kredytu, określonej w § 5 ust. 1, nie wyższej niż czterokrotność stopy kredytu lombardowego NBP.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

W dniu 19.06.2015 r. strona powodowa tj. Bank (...) S.A. z siedzibą w W. zawarła z pozwanym R. S. umowę o kredyt gotówkowy na cel konsumpcyjny nr (...).

Dowód:- umowa kredytu gotówkowego na cel konsumpcyjny z dnia 19.06.2015r. – k. 26-28

Kredyt został udzielony w kwocie 51.310,39 zł, a roczna stopa oprocentowania kredytu została określona na 9,99 %. Strony ustaliły, że w przypadku, gdy stopa oprocentowania będzie wyższa w okresie kredytowania niż czterokrotność stopy kredytu lombardowego NBP, Bank będzie pobierał odsetki naliczone według stopy równej czterokrotności stopy kredytu lombardowego NBP. Stopa kredytu lombardowego na dzień zawarcia umowy wynosiła w stosunku rocznym 2,5%. Rzeczywista roczna stopa oprocentowania ustalona w dniu zawarcia umowy, w rozumieniu ustawy z dnia 12 maja 2011 r. o kredycie konsumenckim wynosiła 11,9 % przy założeniu, że całkowita kwota kredytu została wypłacona gotówkowo od razu i w całości, bez dodatkowych kosztów, kredyt zostanie spłacony w terminach i kwotach wskazanych w umowie, wysokość rocznej stopy oprocentowania w całym okresie kredytowania nie ulegnie zmianie oraz wysokość opłat za prowadzenie Konta osobistego w całym okresie kredytowania nie zmieni się. Całkowity koszt kredytu obejmujący koszty wyniósł 25.977,71 zł, a całkowitą kwotę do zapłaty wraz całkowitym kosztem kredytu określono na kwotę 77.288,10 zł.

Dowód:- umowa kredytu gotówkowego na cel konsumpcyjny z dnia 19.06.2015r. – k. 26-28

Pozwany zobowiązał się dokonać spłaty kredytu wraz z odsetkami w równych miesięcznych ratach (kapitał i odsetki) w całym okresie kredytowania w terminach i kwotach określonych w harmonogramie spłat, który stanowił integralną część umowy; odsetki naliczane miały być za kolejne okresy miesięczne od faktycznego zadłużenia w danym okresie. Spłata kredytu rozpoczynała się w następnym miesiącu po miesiącu, w którym nastąpiła wypłata kredytu. Termin płatności miesięcznej raty ustalono na 19 dzień miesiąca.

Dowód:- umowa kredytu gotówkowego na cel konsumpcyjny z dnia 19.06.2015r. – k. 26-28

Strona powodowa zastrzegła prawo do wcześniejszego rozwiązania umowy kredytu, określając termin wypowiedzenia jako 30-dniowy. Nadto w przypadku niedokonania przez kredytobiorcę spłaty odsetek lub kredytu w terminach płatności ustalonych w umowie, Bank uprawniony był do wysłania do pozwanego za pośrednictwem poczty pisemnego wezwania do zapłaty.

Dowód:- umowa kredytu gotówkowego na cel konsumpcyjny z dnia 19.06.2015r. – k. 26-28

Zgodnie z § 23.2 Umowy środki pieniężne zaliczane były kolejno na pokrycie: kosztów postępowania windykacyjnego, opłaty i prowizje, odsetki podwyższone, odsetki zapadłe niespłacone, kapitał przeterminowany, odsetki bieżące, kapitał bieżący.

Dowód:- umowa kredytu gotówkowego na cel konsumpcyjny z dnia 19.06.2015r. – k. 26-28

Od niespłaconego kredytu w terminach określonych w Umowie lub oświadczeniu o wypowiedzeniu Umowy Bank uprawniony był do pobierania podwyższonych odsetek w wysokości 1,5 krotności rocznej stopy oprocentowania kredytu, określonej w § 5 ust. 1, nie wyższej niż czterokrotność wysokości stopy kredytu lombardowego NBP (§ 25 Umowy).

Dowód:- umowa kredytu gotówkowego na cel konsumpcyjny z dnia 19.06.2015r. – k. 26-28

Zgodnie z terminarzem spłaty kredytu i odsetek, pozwany zobowiązany był do uiszczania miesięcznie kwoty 778,42 zł na poczet rat kredytu. Kwoty wynikające z poszczególnych rat kredytu księgowane były na kapitał i odsetki, które kształtowały się inaczej w każdym następującym po sobie miesiącu. Harmonogram został podpisany przez pozwanego w dniu 19.06.2015 r.

Dowód: - terminarz spłaty kredytu i odsetek – k. 32-33

Wpłaty dokonywane przez pozwanego zaliczane były na poczet odsetek wymagalnych, wymagalnych rat kredytu, przeterminowanego kapitału, odsetek bieżących, odsetek karnych.

Dowód: - historia rachunku bankowego – k. 53-60

Pismami dnia 01.02.2017 r. oraz 01.02.2017 r. wezwano pozwanego do zapłaty wymagalnego zadłużenia zastrzegając, że nieuiszczenie zaległych kwot będzie skutkowało wypowiedzeniem Umowy.

Dowód: - monit z dnia 01.02.2017 r. – k. 52

- monit ostateczny z dnia 01.03.2017 r. – k. 51

W dniu 24.04.2017 r. wysłano do pozwanego wypowiedzenie umowy kredytu, wzywając do zwrotu należności głównej wraz z należnymi odsetkami, która na dzień 24.04.2017 r. wynosiła 46.798,73 zł w terminie 30 dni od daty doręczenia niniejszego wypowiedzenia.

Dowód:-wypowiedzenie umowy kredytu z dnia 24.04.2017 r. wraz z potwierdzeniem nadania – k. 30-31

W dniu 14.09.2017 r. wezwano pozwanego do zapłaty zaległości w wysokości 48.033,55 zł w terminie do 21.09.2017 r.

Dowód: - wezwanie do zapłaty z dnia 14.09.2017 r. – k. 29

W tak ustalonym stanie faktycznym Sąd zważył, co następuje:

Powództwo okazało się zasadne.

Zgodnie z art. 69 ust. 1 ustawy z dnia 29.08.1997 r. – Prawo bankowe przez umowę kredytu bank zobowiązuje się oddać do dyspozycji kredytobiorcy na czas oznaczony w umowie kwotę środków pieniężnych z przeznaczeniem na ustalony cel, a kredytobiorca zobowiązuje się do korzystania z niej na warunkach określonych w umowie, zwrotu kwoty wykorzystanego kredytu wraz z odsetkami w oznaczonych terminach spłaty oraz zapłaty prowizji od udzielonego kredytu. Zgodnie z art. 6 Kodeksu cywilnego (Kc) ciężar udowodnienia faktu spoczywa na osobie, która z faktu tego wywodzi skutki prawne. Podkreślić należy, że art. 6 k.c. rozumiany być musi przede wszystkim w ten sposób, że strona, która nie przytoczyła wystarczających dowodów na poparcie swych twierdzeń, ponosi ryzyko niekorzystnego dla siebie rozstrzygnięcia, o ile ciężar dowodu co do tych okoliczności na niej spoczywał. Ten zaś, kto odmawia uczynienia

zadość żądaniu powoda, obowiązany jest udowodnić fakty (tamujące, niweczące) wskazujące na to, że uprawnienie żądającemu nie przysługuje (vide: wyrok Sądu Najwyższego z dnia 20 grudnia 2006 r., IV CSK 299/06, LEX nr 233051).

Strona powodowa w pozwie w niniejszej sprawie twierdziła, że na kwotę wymagalnego zadłużenia składają się:

-kwota pieniężna w wysokości 44.926,12 z tytułu niespłaconego kapitału,

-kwota pieniężna w wysokości 2.475,72 zł z tytułu niespłaconych odsetek umownych naliczonych od dnia powstania zaległości do dnia wymagalności umowy tj. 13.06.2017 r.,

-kwota pieniężna w wysokości 687,87 zł z tytułu niespłaconych odsetek za zwłokę, naliczonych od dnia niespłacenia przez kredytobiorcę należności w terminie ustalonym w umowie do dnia 21.09.2017 r.

Pozwany kwestionował roszczenie strony powodowej jedynie co do wysokości, podając, że Bank nie uwzględnił wszystkich wpłat, jakie były dokonane na poczet zadłużenia. Kwestionował również wysokość odsetek i kosztów procesu wskazując, że kwota żądana przez stronę powodową jest zawyżona o ponad 7.000 zł. W sprzeciwie podniósł także że Bank nie dołączył do pozwu wyciągu z ksiąg bankowych z którego miał wynikać rzeczywisty stan zadłużenia. W pismach procesowym z 06, 08 i 27.03.2018 r. strona powodowa wniosła o uznanie twierdzeń za bezzasadne i rozpoznanie sprawy zgodnie z żądaniem pozwu.

W ocenie Sądu strona powodowa wykazała swoje roszczenie, wypełniając ciążący na niej z mocy art. 6 k.c. obowiązek udowodnienia faktów, z których wywodziła swoje roszczenie i ciążący na niej z mocy art. 232 zd 1 k.p.c. obowiązek procesowy przedstawienia dowodów na te fakty, przedstawiając wskazaną przez siebie dokumentację w postaci: umowy kredytu gotówkowego na cel konsumpcyjny nr (...) z dnia 19.06.2015 r., wezwania do zapłaty z dnia 14.09.2017 r., wypowiedzenia umowy kredytu z dnia 24.04.2017 r. wraz z potwierdzeniem nadania, terminarza spłaty kredytu i odsetek na dzień 19.06.2015 r., wezwania do zapłaty z dnia 01.02.2017 r., wezwania do zapłaty z dnia 01.03.2017 r., historii rachunku.

W szczególności, jak wynika z ustalonego na podstawie tych dowodów stanu faktycznego, strony wiązała umowa o kredyt gotówkowy, na podstawie której pozwany otrzymał od strony powodowej określone środki pieniężne z precyzyjnie określonymi warunkami spłaty tego zobowiązania, a z której to umowy pozwany nie w pełni się wywiązał.

W celu zapewnienia wymagalnych zobowiązań powstałych pomiędzy stronami strona powodowa skierowała do pozwanego wezwania do zapłaty pismami z dnia 01.02.2017 r. oraz z dnia 01.03.2017 r., a ich bezskuteczność spowodowała wypowiedzenie umowy kredytu zgodnie z postanowieniami Umowy.

Pozwany nie kwestionował faktu zawarcia umowy, ale kwestionował roszczenie odsetkowe i koszty procesu, podając, że w jego ocenie żądanie strony jest zawyżone. Za istotny należy uznać fakt, że w dniu 16.03.2018 r. zobowiązano pozwanego do wniesienia w terminie 7 dni pisma przygotowawczego, w którym wskaże, których konkretnie wpłat na poczet kredytu nie ujęła strona powodowa i powoła dowody na te okoliczności w tym samym terminie, pod rygorem uznania ich za spóźnione. Niniejsze wezwanie zostało skutecznie doręczone w dniu 17.03.2018 r., a pozwany nie złożył wnioskowanego pisma, jak i nie ustosunkował się do zarzutów, nie stawił się także na rozprawę, o której został zawiadomiony.

Pozwany zobligowany był do spłaty zadłużenia zgodnie z załączonym do umowy harmonogramem spłat. Zgodnie z terminarzem spłaty kredytu i odsetek, pozwany zobowiązany był do uiszczania miesięcznie kwoty 778,42 zł na poczet rat kredytu. Kwoty wynikające z poszczególnych rat kredytu księgowane były na kapitał i odsetki, które kształtowały się inaczej w każdym następującym po sobie miesiącu. Zarówno pod umowę, jak i pod harmonogram widnieje wyraźny podpis pozwanego, który zaakceptował warunki umowy, a tym samym miał świadomość, że regulowanie ciążących na nim zobowiązań winno odbywać się zgodnie z harmonogramem.

Strona powodowa do akt sprawy przedłożyła również historię rachunku bankowego pozwanego. Z załączonej do akt sprawy historii rachunku, którego pozwany nie zakwestionował, nie wynika aby pozwany dokonywał spłat w terminach określonych w harmonogramie, a więc w terminach które sam zaakceptował. Tymczasem stosownie do § 25 Umowy od niespłaconego kredytu w terminach określonych w Umowie lub oświadczeniu o wypowiedzeniu Umowy strona powodowa uprawniona była do pobierania podwyższonych odsetek w wysokości 1,5 krotności rocznej stopy oprocentowania kredytu, określonej w § 5 ust. 1, nie wyższej niż czterokrotność stopy kredytu lombardowego NBP.

Strona powodowa przewidywała również możliwość wcześniejszego rozwiązania Umowy, określając przy tym termin wypowiedzenia jako 30-dniowy. Jedną z okoliczności warunkującej wypowiedzenie Umowy była utrata przez pozwanego zdolności kredytowej oraz nieterminowa spłaty zobowiązania, co bezsprzecznie wynika z przedstawionego stanu faktycznego w niniejszej sprawie. Z kolei nie regulowanie zobowiązań w terminie spowodowało, że pismem z dnia 24.04.2017 r. Bank wypowiedział pozwanemu Umowę kredytu. Zważywszy, iż termin wypowiedzenia należy liczyć jako 30 dni od dnia doręczenia pozwanemu korespondencji, należy uznać za prawidłowe oznaczenie dnia wymagalności roszczenia na dzień 13.06.2017 r. Warto zaznaczyć, że poprzedzając wypowiedzenie Umowy strona powodowa wystosowała do pozwanego monity informujące o zaległości z tytułu zawartej Umowy, jednak powyższe pisma pozostały bez odpowiedzi.

Strona powodowa nie kwestionowała również faktu, że pozwany dokonywał wpłaty na poczet zadłużenia, ale podniosła, że za bezzasadny należało uznać zarzut pozwanego, że Bank nie uwzględnił wszystkich dokonanych wpłat na poczet umowy kredytu nr (...) z dnia 19.06.2015 r., co miało czynić żądanie strony powodowej zawyżonym o ok. 7 tyś. Podkreślić należy, że pozwany kwestionując powyższe nie przedstawił żadnych dowodów uzasadniających wywodzone twierdzenia. Nadto bez wątplenia pozwany pomija odpowiednie postanowienia podpisanej przez siebie Umowy. Fakt, że raty nie były regulowane w terminie, a po pewnym czasie pozwany całkowicie zaprzestał ich płatności, bez wątplenia wynika z historii rachunku bankowego. Zgodnie z § 23.2 Umowy środki pieniężne zaliczały się kolejno na pokrycie: kosztów postępowania windykacyjnego, opłat i prowizji, odsetek podwyższonych, odsetek zapadłych niespłaconych, kapitału przeterminowanego, odsetek bieżących, kapitału bieżącego. Z załączonej historii rachunku bankowego ewidentnie wynika, że Bank naliczał odsetki, w tym odsetki karne, gdyż był do tego uprawniony, a kwoty z powyższych tytułów spowodowały zwiększenie pozostałej do zapłaty kwoty. Sposób rozksięgowywanych dokonanych przez pozwanego wpłat został dokładnie przedstawiony, w załączonej przez stronę powodową historii rachunku bankowego. W czasie, gdy pozwany dokonywał wpłat w terminach ustalonych w harmonogramie wpłaty rozksięgowywane były w części na kapitał oraz odsetki w częściach dokładnie określonych niniejszym harmonogramem. Sytuacja uległa zmianie gdy pozwany zaprzestał terminowego regulowania zobowiązań oraz całkowicie zaprzestał płatności rat, wówczas Bank księgował wpłaty pozwanego uwzględniając kapitał przeterminowany, czy też odsetki karne.

Zaprzestanie dokonywania przez pozwanego wpłat na poczet rat kredytu skutkowało wypowiedzeniem przez Bank (...) kredytu i postawienie całego roszczenia w stan wymagalności, a powyższe uprawnienie przysługujące stronie powodowej znalazło odzwierciedlenie w przepisach Umowy. Podobnie, jak fakt wynikający z § 25 Umowy zgodnie z którym od niespłaconego kredytu w terminach określonych § 13 lub § 14 lub oświadczeniu o wypowiedzeniu Umowy Bank uprawniony był do pobierania podwyższonych odsetek w wysokości 1,5 krotności rocznej stopy oprocentowania kredytu, określonej w § 5 ust. 1, nie wyższej niż czterokrotność wysokości stopy kredytu lombardowego. W przekonaniu Sądu, za niezasadne zatem należy uznać podnoszone przez pozwanego zarzuty, gdyż zwiększenie się kwoty pozostałej do spłaty spowodowane zostało faktem nieterminowego regulowania rat.

Zważając, że strona powodowa skierowała pismem z dnia 14.09.2017 r. wezwanie do zapłaty zadłużenia do dnia 21.09.2017 r., a pozwany nie zaspokoił do tego dnia roszczenia strony powodowej, za zasadne należy również uznać roszczenie odsetkowe na podstawie art. 481 § 1 i 2 k.c.

Mając powyższe na uwadze Sąd orzekł, jak w pkt. I wyroku.

O kosztach procesu Sąd orzekł w pkt II wyroku w oparciu o art. 98 § 1 k.p.c., zgodnie z którym strona przegrywająca sprawę obowiązana jest zwrócić przeciwnikowi na jego żądanie koszty niezbędne do celowego dochodzenia praw i

celowej obrony (koszty procesu). Zasądzona od pozwanego na rzecz strony powodowej kwota 6.022 zł tytułem zwrotu kosztów procesu stanowi sumę celowych w rozumieniu art. 98 § 1 k.p.c. i wykazanych przez stronę powodową kosztów procesu, na którą składała się kwota uiszczonej przez stronę powodową opłaty od pozwu w łącznej wysokości 2.405 zł, kwota 17 zł tytułem opłaty skarbowej od pełnomocnictwa oraz kwota 3.600 zł tytułem zwrotu kosztów zastępstwa procesowego, która znajduje uzasadnienie w § 2 pkt 5 w zw. z § 15 Rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 22.10.2015 r. w sprawie opłat za czynności radców prawnych (Dz. U. 2018, poz. 265) w brzmieniu obowiązującym w dacie wniesienia pozwu w niniejszej sprawie).

Z uwagi na powyższe orzeczono jak w sentencji wyroku.